

Излиза седмично.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За 6 мѣсеци . . . 2.50 лв.

винаги въ прѣдплата.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

НЕЗАВИСИМЪ НАРОДЕНЪ ЛИСТЪ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Единъ брой 10 стот.

За обявления се плаща:

за гармоненъ редъ на I-ва стр. 50 ст., на IV-та стр. — 30 ст.

За повече публикации се прави особено споразумѣние.

Съобщения, ръкописи и суми, както и всичко относящо се до вѣстника, се изпраща на адресъ: Редакция в „Народенъ Гласъ“ — гр. Плѣвенъ.

Единъ брой 10 стот.

Учителъ въ прогимназията дава уроци по френски и подготвя учащите се слаби.
Адресъ: ДОМЪ КАЛЧЕВЪ.

Д-ръ Д. Лѣвичковъ

се прѣмѣсти въ домътъ на Г-нъ Хр. Върбеновъ (старата къща).

Приема болки.

4-4

Общинското самоуправление и гражданството.

III.

Въ миналия брой посочихме на онази прѣстѣпна нехайностъ и апатия, съ които се отнася нашето гражданство къмъ дѣйността на общинския съвѣтъ.

Ние не вѣрваме, че само едно разяснение и едно подканване на гражданитѣ отъ общин. управление ще бждатъ резултатни. Вѣрно е, че огромната частъ отъ гражданитѣ не познаватъ своитѣ върховни права, обаче и тѣзи, които ги познаватъ, нѣматъ не само навикътъ да ги упражняватъ, но дори и желанието. Къмъ тази липса на навикъ се прибавятъ на много мѣста редъ технически неудобства. Засѣданията на всички общински съвѣти трѣбва да бждатъ публични, но засѣдателнитѣ зали въ по-големата частъ отъ общинитѣ, както за примѣръ нашата, сж тѣсни и непригодни за публика. И наистина, за единъ ненавикналъ на тази практика гражданинъ е твърдѣ неловко да отиде и седне между съвѣтниците, когато тѣ засѣдаватъ. За публиката е необходимо специално мѣсто, както това е въ сждилищата. Трѣбва специално приготвенитѣ за публиката скамейки сами да говорятъ на свѣнливия още нашъ гражданинъ за неговото неупорно право да присѣдствува при засѣданията на съвѣта. Сжщото е и за четенето на протоколитѣ. *До когато не се отреди една специална свободна стая въ всѣка община, прѣдначена само за тая цель, твърдѣ мжно ще бжде за нашия гражданинъ да отиде и прѣдѣ нескромнитѣ погледи на црѣла публика отъ писари и секретари да ти прѣлиства и чете протоколитѣ на съвѣта или да прѣглежда смѣтките на общината.*

Въ тази свободна стая гражданитѣ могатъ свободно и продължително да прѣглеждатъ и видятъ всичко онова изъ дѣйността на общинския съвѣтъ и смѣтките на общината, което непосредствено ги интересува.

Едно забравено гражданско право е да се правятъ бѣлжжки и даватъ мнѣния по общинскитѣ работи.

Гражданитѣ трѣбва да упражнятъ това си право за доброто на общината. За тая цель намъ се струва, че е потрѣбно да се постави една специална кутия въ коридоритѣ на общината, или въ онази свободна стая за гражданитѣ, за която говоримъ по-горѣ, и въ тази кутия гражданитѣ да пускатъ своитѣ писмени бѣлжжки и мнѣния по всѣки, макаръ и най-дребень факъ изъ живота на града, който не е съзренъ отъ общинскитѣ управници. Никога общинскитѣ контролѣ не може да обгърне всички факти, и съобщенията на гражданитѣ ще бждатъ въ услуга както на общинскитѣ управници, тъй и за самитѣ граждани.

Едноврѣмено съ това ще трѣбва да се дава все по-големъ гласностъ на общинскитѣ дѣла и смѣтки. Цѣлата общинска дѣйностъ ще трѣбва тъй да се каже, да бжде поставена подъ стѣкленъ калпакъ, за да навикнатъ и гражданитѣ да се вглеждатъ въ нея. *Само при такъво вглеждане на първо врѣме, което отпослъ ще се прѣвърне въ единъ активенъ и ефикасенъ контролѣ, ще можемъ да имаме истинско самоуправление въ общинитѣ и здрава гаранция противъ всѣко злоупотребяние съ общинскитѣ интереси.*

Заема на нашата община.

I.

Вече близо двѣ години какъ се говори и приказва по различни мѣста, че нашата община ще прави заемъ, Докато едни виждатъ въ подобенъ актъ желание да се подигне града, да се издигне негово благоустройство, да се издигне до положението на единъ модеренъ европейски градъ, който да бжде приятно и сигурно отъ къмъ различни зарази обиталище за гражданитѣ, други виждатъ въ подобенъ актъ най-груби лични материални интереси, за лично обогатяване, за „комисиони“ и т. п. Нискитѣ партизански страсти, „партизанщината“ и при този въпросъ, както и при всички други, се проявява твърдѣ силно.

Ние ще се стремимъ да бждемъ далечъ отъ каквито и да било партизански давления или лични интереси и ще изкажемъ нашето обективно и незаинтересовано мнѣние въ редъ статии. За насъ този въпросъ е най-важния не само като най-капиталенъ изъ досегашната дѣйностъ на общинския съвѣтъ, но като въпросъ, който засега дълбоко непосредственитѣ економически интереси на нашия гражданинъ, и рѣшението на който въ единъ или другъ смисълъ може да има сериозни послѣдци изъобщо за града и гражданитѣ. Заемътъ на нашата община, за който

всички граждани вече знаятъ отъ подробното извлечение изъ протокола на общ. съвѣтъ, печатено въ миналия брой на вѣстника ни, е замисленъ отъ настоящитѣ ни общински управници още прѣди близо двѣ години. Вече двѣ години какъ този въпросъ занимава отдѣлнитѣ членове на общинския съвѣтъ, а прѣзъ това врѣме е имало и нѣколко общи съвѣти по този въпросъ. Отъ справката, която направихме въ общината по заема се оказа, че общинския съвѣтъ е разисквалъ този въпросъ нѣколко пжти и едва сега, прѣди недѣля, излиза публично прѣдъ гражданитѣ да имъ съобщи своето окончателно рѣшение за сключването на 5-милионенъ общински заемъ. Какви сж мотивитѣ на общинския съвѣтъ, които го каратъ да прибѣгне до сключването на този заемъ, сж вече извѣстни на всички граждани отъ печатения протоколъ - извлечение.

По тѣхъ ще се изкажемъ по-късно. За да има системъ въ нашето мнѣние по заема, което ще застъпяме въ вѣстника, ще трѣбва да вървимъ послѣдователно и разгледаме до край и всестранно изложението на общинския съвѣтъ по нуждата отъ заема и неговия размѣръ. Отъ идния брой ще почнемъ да разгледаме подробно слѣднитѣ въпроси по общинския заемъ:

1. Има ли нужда нашата община отъ заемъ?
2. За какво ще се употреби този заемъ?
3. Какъвъ заемъ трѣбва да направи сега?
4. Възможенъ ли е заема и отговаря ли на бюджетнитѣ сили на нашата община?
5. Заключение.

Заемътъ на държавата.

Вече нѣколко мѣсеци у насъ ежедневната преса постоянно се занимава съ заема, който уговаряше въ Парижъ министра на финансиитѣ г. Салабашевъ. Този заемъ даваше изобилна храна на опозиционнитѣ вѣстници и ставаше причина на нѣколко пжти да прѣдвѣщаватъ и пишатъ за министерска криза. Най-сетнѣ, въпрѣки очакванията на всички, българскиятъ министър на финансиитѣ можа да уговори съ френската банка „Креди Мобилие Франсе“ условията за единъ 100 милионенъ заемъ. Прѣди два дни Б. Т. А. ни донесе слѣдното извѣстие:

„Българската Телеграфна Агенция е упълномощена да заяви, че г. Салабашевъ, министър на финансиитѣ, който вчера се завърна отъ Парижъ, е успѣлъ да уговори съ френска банка „Креди Мобилие Франсе“ условията за единъ стотиленъ заемъ. Заемътъ е съ 86 сесионенъ курсъ, безъ специална гаранция, безъ жуисансъ и безъ задължителни покупки. Българското правителство очаква разрѣшението на френското правителство за котирането на заема. То вѣрва, че френското правителство, което всѣкога се е

отнасяло благосклонно къмъ България, ще даде това разрѣшение“.

Трѣбва да признаемъ, че този заемъ е гордостъ както на демократическото правителство, тъй и на независимото царство България. Този е първия и единственъ нашъ заемъ безъ реални гаранции, безъ никакви покупки или жуисанси, а просто и чисто, „срѣщу доврѣието на младото българско царство съ неговата свободололюбива вътрѣшна и миролюбива външна политика, дала на цѣлия съвѣтъ да знае, че на Балканитѣ има единъ малкъ, но трѣзвенъ, пестеливъ и енергиченъ народъ, който не прави политика на фантазии, а реална политика, политика, която има за цель да тури редъ и спокойствие вътрѣ въ страната, и да спечели почитта и уважението на външния култур. съвѣтъ“.

„Тази политика бѣ достойно оценена отъ финансовия съвѣтъ на паричното всемирно тържище и на България се даде онзи кредитъ, който иматъ великитѣ народи“.

Наредъ съ политическата независимостъ идше да се извоюва и нашата економическа независимостъ. Ние знаемъ, че нашата пълна економическа независимостъ за дълги години само ще се желае, но въ настоящия моментъ България се призна за економически напълно самостоятелна; на нея се даде нужното доврѣие, за да може да получи стотина милиона пари на заемъ при увѣрението, че заемодавитѣ своеврѣмено ще си получатъ и лихвитѣ и главницата.

Систематично управлявана злѣ, нашата млада държава, току-що освободена отъ своето политическо робство, се намѣри подъ гнета на дваже по-тежкото економическо робство. Нашето младо княжество много скоро се постави подъ финансовата опека на ония, които скжпо и прѣскжпо му заемаха своитѣ капитални. Въ началото срѣщу ипотека на желѣзопжтнитѣ линии, по-послѣ срѣщу приходитѣ отъ бандерола на тютюна и гербовия налогъ, кредиторитѣ на България успѣха да вложатъ ключоветѣ ни отъ държавното съкровище въ ржцѣтъ на свой прѣдставителъ, който слѣдъ като прибере припадащото се за лихви и погашения на държавнитѣ дългове, прѣдава остатъкътъ на българския финансовъ министъръ за другитѣ нужди на държавния животъ.

Новата побѣда на правителството издигна България прѣдъ очитѣ на цѣлия просвѣтенъ и търговски съвѣтъ повисоко отъ окржжаващитѣ я държави.

На правителството остава слѣдъ тази нова побѣда да се прѣдаде на плодотворна културна работа, за вътрѣшното развитие и економическо напредване на страната.

ЕДИНЪ СТУДЕНТЪ.

Изъ Плѣв. публична градска библиотека.

Слушалъ бѣхъ отъ приятели, а често и тукъ-тамъ прочитахъ изъ вѣстниците, че уредбата на Плѣв. градска библиотека е първа по рода си у насъ, че съ тази си наредба тя се надига надъ Софийската Народна библиотека, която прѣзъ послѣднитѣ нѣколко мѣсеци бѣ заспала отново своя старъ и монотоненъ литаргически сънъ.

Минавамъ прѣзъ пращнитѣ, улици на града, хвърлямъ любопитенъ погледъ къмъ новопостроенитѣ здания, които ме зачудиха, тъй като бѣхъ минавалъ прѣзъ града много отдавна — прѣди 8 години — и сега всичко е възродено, новъ Плѣвенъ е израсълъ, а стария еснафски Плѣвенъ съ неговитѣ слупени

